

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cooperativa de Întreprinzător „Biofruct Nord”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Întreprinzător „Biofruct Nord” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Cooperativa de Întreprinzător „Biofruct Nord” cu casarea parțială a hotărârii Judecătoria Edineț din 06 decembrie 2016, în partea respingerii cererii de anulare a deciziei nr. 771 din 12 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului în această parte,

c o n s t a t ă :

La 12 august 2016, CÎ „Biofruct Nord” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IFS Edineț cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 17 iunie 2016 și la 06 iulie 2016 a fost depusă cerere prealabilă cu privire la anularea deciziei de sancționare nr. 685 din 16 mai 2016, cu care a luat cunoștință la 17 mai 2016 despre sancționarea privind faptul că, la 28 aprilie 2016 s-a constatat lipsa sigiliului aplicat la 04 februarie 2016 și despre faptul că nu au fost prezentate documente de proveniență a pompei de udare.

Prin decizia nr. 771 din 12 iulie 2016 s-a comunicat despre faptul că nu sunt temeiuri legale de modificare sau anulare a deciziei contestate.

Indică reclamantul că, decizia de sancționare nr. 685 din 16 mai 2016 a IFS Edineț este ilegală, deoarece în cadrul postului fiscal la 04 februarie 2016 a fost aplicat sigiliu la ușa depozitului din s. Ruseni.

A mai indicat că, postul fiscal a fost până la data de 31 martie 2016, iar la 01 aprilie 2016 a intrat în vigoare Legea nr. 18 privind moratoriul asupra controlului de stat, conform art. 1 alin. (3) instituindu-se moratoriu asupra posturilor fiscale, care puteau fi instituite numai prin decizia Ministerului Economiei.

Astfel, decizia Ministerului Economiei asupra instituirii postului a fost emisă la 06 aprilie 2016, ca rezultat din 01 aprilie 2016 până la 05 aprilie 2016 la

CÎ „Biofruct Nord” nu a fost instituit post fiscal, întreprinderea fiind liberă în acțiuni, fără supravegherea, iar sigiliul vechi și-a pierdut valabilitatea.

Susține că, prin ordinul nr. 409 din 18 mai 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind funcționarea posturilor fiscale nu a fost reglementată ordinea scoaterii sigiliilor la finisarea posturilor fiscale. Subdiviziunea respectivă este declarată de CI „Biofruct Nord” la IFS Edineț la 09 iunie 2016, conform contractului nr. 2 din 11 aprilie 2016.

Astfel, consideră că inspectorii fiscali au aplicat un sigiliu pe un bun care de fapt la 04 februarie 2016 era în folosința lui Valentin Oboroc și Elenei Oboroc fondatori a GȚ „Oboroc Valentin”.

A mai indicat reclamantul că, actul prin care s-a aplicat sigiliul din 04 februarie 2016 a fost semnat de către Silvia Rusanovscaia care este responsabilă de preluarea și evidența contabilă a documentelor, și careva atribuții cu depozitul nu are. Respectiv inspectorii fiscali urmau să întocmească actul de sigilare numai cu persoanele responsabile, împuternicite. În alin. (3) al deciziei de sancționare nr. 685 este prevăzut faptul că, de către reprezentantul întreprinderii nu au fost prezentate documente de proveniență și depozitare a pompei de pompare și udare.

Afirmă că, proprietarii depozitului sunt Valentin Oboroc și Elena Oboroc fondatori a GȚ „Oboroc Valentin” care au transmis depozitul conform contractului de locațiune în folosința limitată către cooperativă, astfel, conform stipulării pct. 3.3.1, locatarul precum și ceilalți membri sunt în drept să depoziteze diferite accesorii și agregate agricole necesare activității sale.

Iar, conform contractului depozitarea bunurilor nu se documentează de cooperativa GȚ „Oboroc Valentin”, care nu a fost subiect a controlului fiscal și conform moratoriului aprobat nu poate fi supus controlului.

Solicită, anularea deciziei de sancționare nr. 685 din 16 mai 2016.

Pe parcursul examinării cauzei, CÎ „Biofruct Nord” și-a concretizat pretențiile înaintate, motivând că, în baza deciziei nr. 685 din 16 mai 2016 emisă de IFS Edineț a fost dispusă încasarea la buget a sumelor datoriiilor la obligațiile fiscale a contribuabilului în sumă de 6908,84 lei, aplicând pentru încălcările legislației: 40000 lei - amendă pentru deteriorarea sigiliului legal aplicat conform art. 263¹ Cod fiscal.

La 17 iunie 2016, CÎ „Biofruct Nord” a depusă în adresa IFS Edineț contestație împotriva deciziei nr. 685 din 16 mai 2016, contestație la care a primit răspuns la 12 iulie 2016, când administratorului CÎ „Biofruct Nord” i-a fost înmănată decizia nr. 771 din 12 iulie 2016.

Consideră că, sigiliul aplicat de colaboratorii IFS Edineț la 04 februarie 2016, ora 15:00, la data intrării în vigoare a Legii nr. 18 nu mai avea efecte juridice, deci era instituit ilegal, mai mult ca atât, depozitul a cărui ușă a fost sigilată aparținea persoanelor fizice Valentin Oboroc și Elenei Oboroc, care după cum rezultă din contractul de locațiune a depozitului nr. 1 înregistrat la OCT Edineț la 26 mai 2015 a transmis locatarului, la caz CÎ „Biofruct Nord”, ½ din depozitul cu suprafața de 601,3 m², nr. cadastral 414211437201, în acest context sigiliul aplicat de către colaboratorii IFS pe raionul Edineț fiind ilegal în coraport cu persoanele fizice Valentin Oboroc și Elena Oboroc, care se foloseau în continuare de ½ din depozit.

La 17 noiembrie 2015 contractul de locațiune a fost reziliat, fapt înregistrat la OCT Edineț, confirmat prin certificatul din 15 noiembrie 2016 eliberat de OCT Edineț, astfel rezultă, că persoanele cu funcții de răspundere au sigilat ilegal intrarea de la bunul imobil care aparține terțelor persoane, îngrădindu-le dreptul de proprietate privată care este garantat de stat. Contractul de locațiune a fost reziliat, fapt dovedit prin înscrisuri, iar alt contract de locațiune a fost încheiat abia la 11 aprilie 2016.

Deci, responsabilitatea păstrării integrității sigiliului nu poate fi pusă pe seama contribuabilului CÎ „Biofruct Nord”, care la 04 februarie 2016 nu avea nici o atribuție la acest depozit și nu exista înregistrat nici un drept real asupra lui, iar cu ce drept a participat și semnat actul de sigilare Silvia Rusanovscaia, administrația reclamantului nu cunoaște.

A mai indicat că, din explicațiile date de Valentin Oboroc, proprietarul de drept al depozitului, ultimul a recunoscut că a pus motorul de udat după lucru, noaptea și nu a observat sigiliul.

Consideră, că vina nu a poartă contribuabilul CÎ „Biofruct Nord”, iar amenda aplicată constituie un abuz și este total ilegală.

Inspectorul principal al Direcției Control Fiscal a IFS pe raionul Edineț, Marina Ștefiriță a stabilit, că reprezentantul întreprinderii nu a prezentat controlului documentele de proveniență a pompei de udare și de pompare depozitate în depozitul întreprinderii.

Susține că, amenda aplicată față de contribuabil în mărime de 5000 lei este una neconfirmată, bazată pe presupuneri și ilegală.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 06 decembrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de CÎ „Biofruct Nord”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 decembrie 2016 și la 05 ianuarie 2017, CÎ „Biofruct Nord” a declarat apel nemotivat, și respectiv apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț din 06 decembrie 2016 prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii menționate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată formulată de CÎ „Biofruct Nord”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017 s-a admis apelul declarat de CÎ „Biofruct Nord” cu casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Edineț din 06 decembrie 2016, în partea ce ține de respingerea cererii de chemare în judecată cu privire la anularea deciziei nr. 771 din 12 iulie 2016 și cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a încetat procesul civil în partea anulării deciziei nr. 771 din 12 iulie 2016. În rest menținând hotărârea Judecătoriei Edineț din 06 decembrie 2016.

La 12 mai 2017, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 138).

La 12 iulie 2017, CÎ „Biofruct Nord” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 12 iulie 2017, declarat în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată participanților la proces, conform scrisorii de însoțire la 12 mai 2017, și recepționată de recurent la 17 mai 2017 (f.d. 139).

CÎ „Biofruct Nord” în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, indicând că instanțele de judecată nu au elucidat și examinat pe deplin toate circumstanțele cauzei.

A mai indicat că instanțele au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, fapt ce a condus la emiterea unor soluții evident neîntemeiate și ilegale, nefiind implicate în proces toate persoanele drepturile și interesele cărora au fost soluționate.

Totodată, în susținerea recursului a indicat aceleași motive de fapt și de drept ca și în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 iulie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 08 august 2017, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs, prin care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat, solicitând respingerea ca inadmisibilă a acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, CÎ „Biofruct Nord” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CÎ „Biofruct Nord”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Cooperativa de Întreprinzător „Biofruct Nord”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat